

УЧИТЕЛКА.

Истина ю, драга моя; за туй и ный виждаме по нѣкогажъ чловѣци, които ни ся чинѣть много злополучни, а тѣ ся често твърдѣ задоволни. Хайде, Вълкано, кажете ни исторіѣтъ си.

ВЪЛКАНА.

Авраамъ, като поиска да ожени сына си Исаака повыка своя назиратель, и му каза да отиде въ странѣтъ, дѣто обитаваше братъ му, който ся имѣнуваше Нахоръ, за да потражи еднаж женѣ за сына му. Когато назирательтъ стигна въ странѣтъ на Нахора, помоли ся Богу да му бѣде пѣтътъ отворенъ и честитъ, и рѣче: „Господи, покажи ми тази женѣ, която ще дадете на младыя ми господаръ.“ И като бѣше сѣдналъ край единъ кладенецъ помоли ся Богу и рѣче: „Господи, дѣвойкытъ отъ този градъ ще дойдѣтъ да наливѣть водѣ отъ источника; а азъ щѣ имъ поискамъ да шѣ; вдѣхнете на тази, която ще стане жена на Исаака за да ми поднесе почтенно кърчага си и да ми даде да напоѣ и камилытъ си. Въ сѣщото врѣме дѣвойкытъ излѣзнахѣ изъ града на водѣ и имаше една между тѣхъ, която бѣше твърдѣ хубава. Назирательтъ ся приближи до неѣ и ѣ поиска да піе. „На драго сѣрдце“ му рѣче момата, и сѣврѣменно остави кърчага си и му каза: „Щѣ напоѣ сѣщо и камилытъ ви.“ Назирательтъ ѣ попыта какъ ся имѣнуваше; и тя му отговори: „Менѣ мя выкатъ Раввека; дѣда ми выкахѣ Нахоръ.“ Назирательтъ тогава благодари Богу, и поклони на Раввека единъ златенъ прстенъ и хубавы обецы. Раввека отърча въ дома си за да покаже тѣзи дарове на бра-